

Cezary Popko

Kwaczała-Spalona, pow. Chrzanów. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 3, 124-125

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Po stwierdzeniu bardzo znacznego zniszczenia stanowiska badania przerwano.

KWACZAŁA-SPALONA, pow Ohsranów Museum w Ohsranowie
Stanowisko 7

Badania prowadził Cezary Popko. Finansował WKZ w Krakowie. Drugi sezon badań. Omentarszysko z przełomu epoki brązu i okresu hal-
stackiego.

Badaniami objęto rejon leżący na południe od miejsca odkrycia na tym stanowisku pierwszych grobów szkieletowych. Natrafiono na osiem grobów i trzy skupiska ceramiki, niewątpliwie związane z obrzędkiem grzebalnym. Tylko w jednym obiekcie stwierdzono istnienie bruku kamiennego tak charakterystycznego dla grobów odkrytych w roku ubiegłym. Nie stwierdzono kości ludzkich ani śladów po nich. Jedyne w kilku obiektach wystąpiły słabo widoczne zarysy i wypełniska jam grobowych, nieco intensywniejsze w barwie w pobliżu naczyń i przedmiotów metalowych. Wymiary i głębokości pokrywają się z danymi uzyskanymi w roku ubiegłym. Charakterystycznym zestawem przystawek grobowych na omentarszysku w Kwaczała-Spalonej jest jak dotychczas garnek, misa i oserpak, przy czym ten ostatni często spoczywa w misie. Niektóre groby zawierały większą ilość naczyń, wówczas występowały dodatkowo wazy dwustożkowe oraz placki /talerse/ gliniane.

Grobowy inwentarz brązowy reprezentowany był głównie przez ozdoby głowy. Natrafiono między innymi na dobrze zachowany dia-

dem. składający się z ok. 50 sztuk miseczkowatych guziczków zaopatrzonych w dwie zagięte pod spód trójkątne wypustki. Namalowane one były pierwotnie na pasek z niesidentyfikowanej materii organicznej, którego resztki tkwiły jessose niekiedy pod wypustkami. Całość znajdowała się w szosątkowo zachowanym woreczku /skórzanym?/.

Znaleziono poza tym kilka egzemplarzy zawieszek skroniowych z drutu brązowego o różnej ilości swojów, wisiołek binoklowaty w postaci dwutarosek ze spiralnie zwiniętego drutu, połączonych kabłąkiem oraz paciorki "salta leone". Z innych przedmiotów uzyskano trójkątny wisiołek gliniany z trzema dekoracyjnymi otworkami oraz mocno skorodowany, niesidentyfikowany przedmiot żelazny.

Chronologicznie odkryte obiekty nie odbiegają od znanych już z lat ubiegłych. Najbliższe analogie do badanego omentarska stanowią podobne stanowiska w Kwaczale i pow. Chrsanów, Piasku pow. Lubliniec i Zabędach-Przyszówe pow. Gliwice.

Prace kontynuowane będą w roku przyszłym.

LEGNICA, ul. Bagienna

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadzili mgr Janusz Kosłowski i mgr Andrzej Kudła. Finansował PKZ w Legnicy. Pierwszy sezon badań. Omentarszysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Stanowisko odkryte w czasie robót ziemnych przy budowie PZGS w Legnicy ul. Bagienna.